

Hørings svar vedr. organisering i Borgernes MSB

Landsforeningen Autisme Kreds Østjylland har i de senere år haft opmærksomhed og deltagelse i den omlægning, der er sket i MSB - vi har deltaget i workshops og alle de fora, vi har været inviteret til. For os er det tydeligt, at intensionerne er rigtigt gode, hvilket også afspejler sig i den form, denne høring har fået, hvor den enkelte borger har mulighed for at deltage og bidrage på sine individuelle præmisser. Det er en klar og nødvendig udvikling i retning af et inddragende og demokratisk borgersyn.

Når vi ser på **børne**familierne, er det tydeligt, at de børn, der er tilknyttet **Tættere på Familien**, bliver mødt på en mere anerkendende og respektfuld måde end før. Men det giver desværre ikke et helhedssyn på familien, hvor forældres arbejdsliv er stærkt påvirket af børns mistrivsel. De familier, som på grund af en **social** hændelse bliver tilknyttet "udsatte-gruppen" i Familiecentret, men som senere i forløbet får udredt et barn med **handicap**, bliver hængende og møder dermed ikke den handicapforståelse, anerkendelse og vejledning, som de har krav på som en familie med et handicappet barn. Denne problemstilling er ikke ny, men i den **nye** organisering er den blevet mere mudret, fordi man i det nye Familiecenter ikke sonder skarpt mellem, hvem der har hvilke kompetencer - og familien ved heller ikke, hvor og om de kan forvente andet. Når det sker i samspil med skoler, der heller ikke anerkender et handicappet barns særlige behov, kan det få fatale følger - som er endog meget dyre for kommunen. **Vi savner** en evalueringsproces i de ekstremt dyre sager, der eskaleres over år efter forældres første henvendelse. Med henvisning til erfaringerne fra Rudersdal og Langelands kommuners ulovlige sagsbehandling i tvangsfjernelsessager kan vi godt være bekymrede over, om en så stor kommune som Aarhus også kan have sager ramt af ulovlig behandling - hvem tjekker bagud og **sikrer** fremadrettet?

I **Unge**, Job og Uddannelse spildes der mange sagsbehandlingstimer på møder, der i realiteten ikke gavner borgeren - det sker, når sager strandes i sagsbehandlerskift eller i samarbejdet med MBU. Handleplaner kommer aldrig til at virke, når de aldrig når ud til pædagogerne - og borgernes udvikling går derved i stå. Kunne man tænke sig, at der blev etableret en **Tættere på den Unge** for unge handicappede - en gruppe sagsbehandlere med færre sager og mulighed for tættere opfølgning? I overgangen ved 18 år er der skift i **leverandør** af kontaktpersoner, bostøtte, afløsning og døgnaflastningspladser. Her er der behov for mere alsidighed forudseenhed og rettidig omhu fra sagsbehandler, så der ikke opstår huller af måneder og års varighed i den unges såvel som familiens vilkår henset uddannelse, job og trivsel. Det drejer sig om, at den unge skal udvikle sig i sin individuelle hastighed og med fornøden tryk og støtte. Man skal ikke sendes i svikmølle mellem MSB, MBU og MSO for at få den nødvendige hjælp på vejen videre.

Sent udredte autister har svært ved at få hjælp - alene det at blive udredt er svært efter det 18. år. Derefter er det svært at finde vejen ind i systemet, hvis man ikke direkte er psykiatrisk patient, dømt eller har brug for offentlige ydelser til forsørgelse. Hverken borgeren selv eller familien omkring får viden og autismerettet vejledning fra sundhedssystemet eller MSB, selv om handicappet oftest er blevet komplekst, fordi den uopdagede autisme har fået følge af komorbide lidelser som angst, depression, spiseforstyrrelser, stress, OCD, selvskade, traumer, psykose etc. Det er vigtigt, at den voksne handicappede har en primær sagsbehandler, som kan være guide til øvrige afdelinger og sikre den nødvendige individuelle handicapforståelse omkring borgeren. Især i praktik- og afprøvningsforløb er der en stor opgave i forhold til eksterne leverandører.

I forhold til mennesker med autisme, kræver den rigtige individuelle hjælp og støtte en så specialiseret viden og erfaring, at den oftest kun findes hos fagpersoner - derfor kan familien og civilsamfundet **ikke** blive en primær aktør i den autistiske hverdag.

Endelig må vi gøre opmærksom på, at de centrale sundhedsregistre ikke længere er en pålidelig guide for den kommunale planlægning af indsatser. Grundet den svære adgang til hjælp og udredning i offentligt regi vælger stadigt flere velstillede familier at henvende sig til privatpraktiserende for at få afklaring hurtigere og mere detaljeret. De resultater indberettes **ikke**, og der opstår et stadig større mørketal uden for planlæggernes synsfelt - så der tages ikke fuldt hensyn til den stigende **prævalens**, kun til den basale udvikling i befolkningstallet.

Med venlig hilsen

Marianne Banner.

Kredsformand

Landsforeningen Autisme

Kaserneboulevarden 35 8000 Århus.

50438361, marianne_banner@yahoo.dk

<https://www.autismeoj.dk/>